

TRANSNATIONAL
MEETING IN SOFIA

ТРАНСНАЦИОНАЛНА
ФЕМИНИСТКА СРЕЩА
В СОФИЯ

ORGANIZED BY
LEVFEM AND
TRANSNATIONAL
SOCIAL STRIKE
PLATFORM

ОРГАНИЗИРАНА
ОТ ЛЕВФЕМ И
ПЛАТФОРМАТА
ТРАНСНАЦИОНАЛНА
СОЦИАЛНА СТАЧКА

8 - 11 Септември 2022
8 - 11 September 2022

TABLE OF CONTENTS / СЪДЪРЖАНИЕ

Programme (English)	2
Програма (български)	3
Locations / Локации	4
Events' descriptions (English)	5
Notes / Бележки	14
Описания на събитията (български)	15
Organising groups and contacts	25

PROGRAMME (ENGLISH)

THURSDAY, SEP 8TH

17:00-19:00 Welcome, registration and collective meal

FRIDAY, SEP 9TH

9:30 – 10:45 Opening

10:45 – 11:00 Coffee break

11:00 – 13:00 **Workshop 1:** Essential, migrant and feminized labor: the Bulgarian case
(held in with English translation) (room 1)

13:00 – 14:00 Lunch

14:00 – 16:00 **Workshop 2:** EU enlargement: wage politics and transnational workers' organization (room 1)

Workshop 3: The streets for protest not for living, homes for living, not for profit! Organising for housing justice from the local to the regional to the transnational (room 2)

16:00 – 16:30 Coffee break

16:30 – 18:30 **Assembly:** Social reproduction struggles in Central and Eastern Europe and beyond (organized by E.A.S.T.) (room 1)

19:00 – 21:00 **Screening** (N.B. at Kopriva): The Loud Spring (Germany, 2022, 62 min, labournet.tv)

SATURDAY, SEP 10TH

10:00 – 12:00 **Workshop 4:** Turning social reproduction upside down: crises, patriarchal violence and transnational struggles (room 1)

Workshop 5: Migrant struggles against exploitation, racism and patriarchal violence in the war context (room 2)

12:00 – 13:00 Lunch

13:30 – 15:30 **Workshop 6:** An international cycle of struggles of health- and care-workers? (room 1)

Workshop 7: Climate class conflict in the green transition (room 2)

16:30 – 18:30 **Assembly:** Permanent Assembly against the War: the challenges of a transnational politics of peace (room 1)

SUNDAY, SEP 11TH

10:00 – 13:00 **Concluding Assembly:** Transnational Organizing, Strategies and Future Initiatives (room 1)

13:00 – 14:30 Lunch (at Kopriva)

14:30 – 16:00 **Workshop 8** with the “Kopriva” Collective (at Kopriva)

14:30 – 18:00 **Workshop 9:** Bridging movements and building alliances. Workshop on Feminist Participatory Action Research (FPAR) with Global Alliance against Traffic in Women (at Main venue, room 1, UAB)

**ПРОГРАМА (БЪЛГАРСКИ)
ДЕТАЙЛНИ ОПИСАНИЯ НА БЪЛГАРСКИ ТУК
ЕЗИК: ОТКРИВАНЕ+ДИСКУСИЯ 1 БГ. С ПРЕВОД НА АНГЛ
ДРУГИ СЕСИИ АНГЛ. С ПРЕВОД НА БГ.**

ЧЕТВЪРТЪК, 8 СЕПТЕМВРИ

17:00 – 19:00 Пристигане, регистрация, обща вечеря

ПЕТЪК, 9 СЕПТЕМВРИ

9:30 – 10:45 Откриване

10:45 – 11:00 Кафе Пауза

11:00 – 13:00 **Дискусия 1:** Предизвикателства пред женския труд и социалното възпроизводство в България (на български с превод на английски) (стая 1)

13:00 – 14:00 Обяд

14:00 – 16:00 Паралелни дискусии

Дискусия 2: Разширяването на ЕС: Политики на заплащане на труда и транснационална организация на работниците (стая 1)

Дискусия 3: Улицата е за протест, а не за живеене, домовете са за живеене, а не за печалба! Жилищна справедливост от местно до регионално ниво (стая 2)

16:00 – 16:30 Кафе Пауза

16:30 – 18:30 **Асамблея:** Борби на терена на социалното възпроизводство в Централна и Източна Европа и отвъд (организирана от E.A.S.T.) (стая 1)

19:00 – 21:00 **Прожекция:** Гръмката пролет (Германия, 2022 Г., 62 Мин., Labornet. Tv)

СЪБОТА, 10 СЕПТЕМВРИ

10:00 – 12:00 **Дискусия 4:** Обръщане на социалното възпроизводство с главата надолу: кризи, патриархално насилие и транснационални борби (стая 1)

Дискусия 5: Борби на мигрантите срещу експлоатацията, расизма и патриархалното насилие в контекста на война (стая 2)

12:00 – 13:30 Обяд

13:30 – 15:30 **Дискусия 6:** Международен цикъл на борбите на работничките в сферите на здравеопазването и грижовния труд (стая 1)

Дискусия 7: Класовият конфликт в условията на климатичните промени и зеления преход (стая 2)

15:30 – 16:30 Кафе Пауза

16:30 – 18:30 **Асамблея:** Постоянна асамблея срещу войната: предизвикателствата на една транснационална политика на мира (стая 1)

НЕДЕЛЯ, 11 СЕПТЕМВРИ

10:00 – 13:00 **Асамблея:** Заклучителна дискусия: транснационално организиране, стратегии и бъдещи инициативи (стая 1)

13:00 – 14:30 Обяд в автономното феминистко пространство „Коприва“

14:30 – 16:00 **Дискусия 8:** Работилница с колектива на „Коприва“ (в „Коприва“)

14:30 – 18:00 **Дискусия 9:** Работилница „Свързване на социални движения и създаване на съюзи“ (САБ, стая 1)

Union of Architects in Bulgaria (UAB) building, 11 Krakra St., 1504, Sofia.
Съюз на архитектите в България (САБ), Ул. „Кракра“ No.11

Autonomous Feminist Library Kopriva, 3 Struma St., 1202, Sofia.
Автономно феминистко пространство „Коприва“, Ул. „Струма“ No.3

FEMINIZED LABOUR AND SOCIAL REPRODUCTION IN BULGARIA

WORKSHOP 1

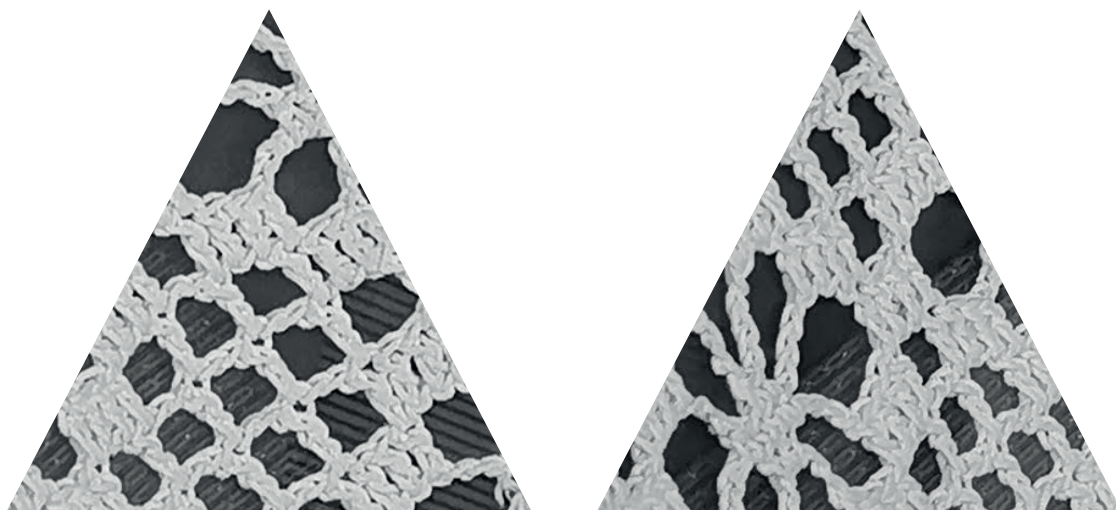
In this workshop we will discuss both the current struggles of womxn in Bulgaria for better working and living conditions and the possibility of closer cooperation on such issues between feminist organisations and trade unions in the country and transnationally.

In Bulgaria, the popular saying goes, all is well with the situation of womxn in the labor market – womxn work, are paid the same as men, and there are even many womxn in senior management positions. Beneath this surface, however, lie dozens of unresolved problems and deepening conflicts. For example, highly feminized sectors such as care work, textiles and services are also some of the worst paid and with the worst working conditions, and poverty in Bulgaria among women is higher than among men. Teachers' strikes and protests in 2007, seamstresses' in 2010, nurses' since 2019 and the current protests by employees in the National Healthcare Fund in the summer of 2022 are a few examples of the struggles waged over the years in sectors with low pay and mass female employment.

Most often, womxn are also expected to take on the so-called “double shift” – i.e. unpaid care work for and domestic work at home. This process is reinforced by the breakdown of the welfare state: when there are no kindergartens, women have to do more childcare; when state social care for the elderly and sick is poorly funded and inadequate, womxn take on this work within their households. The protests on International Women's Day on 8 March and International Day for the Elimination of Violence against Women on 25 November in the last few years have actively tried to draw attention to care work, but also to women's economic and labour situation.

These processes were painfully exacerbated during the pandemic, when it was mostly womxn who worked as essential workers – nurses, carers, teachers, social workers, shop assistants, etc. The pandemic left womxn in Bulgaria poorer and the country's health and social systems in an even more deplorable situation. Today, high inflation, unaffordable prices for transport, food and soon heating are hitting everyone, but especially the poorer in society, while increases in defense budgets will be offset by cuts in funding for hospitals, schools and care homes. All these developments are not only taking place in Bulgaria, but are global, and the experience of feminists and trade unionists in similar struggles outside Bulgaria can inspire those at home.

How can organisations and people working on feminist and labour issues join forces to fight for better working conditions in feminised sectors? Could the experiences of struggles of feminists and workers from other countries in Eastern Europe and beyond (with a special focus on migrant women's labour struggles) be useful for organising these struggles in Bulgaria? These are just some of the questions we will discuss during the workshop.

EU ENLARGEMENT, WAGE POLITICS AND TRANSNATIONAL WORKERS' ORGANIZATION

WORKSHOP 2

The workshop aims at discussing the possibility of transnational communication and organization of workers through and beyond the institutional borders of the EU, by considering both the process of EU enlargement and the wage and labor regulation policies introduced by the EU such as the minimum wage directive. Ever since the EU “Eastern” enlargement started, people in Central and Eastern European countries have hoped or even assumed that membership in the EU instantly guarantees economic and social success just by harmonizing laws and reforms with the EU directives. The effects of these juristical synchronisations have shown rather ambiguous results, while workers from these countries continue to be heavily exploited and mistreated both at home and within the borders of the EU when they migrate towards richer countries in the Union. Recently, membership in the EU is on the agenda again with Ukraine applying during the war and Moldova and Georgia following suit. The EU granted Moldova and Ukraine candidate status while deferring the candidacy of Georgia. At the same time when Georgia chartered a “Western” course towards the EU and NATO, it did so by completely destroying labor legislation and protection, health and safety, and essential social protection. We see Ukraine’s recent laws aimed at the similar undermining of labor laws as the Georgia example – enacted with the help of the UK government. While the people of these countries see in the EU a new and different battlefield to obtain better wages and welfare protections, the ruling class aims to exploit the new political and economic links guaranteed by the EU. There is the proliferation that perpetuates the idea that only through technocratic implementation of EU directives can any change or concessions from the government be made for the benefit of workers, circumventing the need for worker mobilization or participation. At the same time, the EU directive for minimum wage, while feeding workers’ expectations of improvement of their conditions, risks reinforcing the hierarchies of exploitation in the EU and beyond. This workshop wants to investigate the role the EU is playing and has played in both current members, aspiring members and even former members such as the UK in shaping both reforms and expectations. Do workers really need the EU because they have no power to force concessions from the ruling class? Will the EU automatically give (has it ever given?) a social welfare state with strong unions and labor rights to aspiring members? Can the European minimum wage become a field of struggle, against the attempt of using it to divide workers on a national base?

THE STREETS FOR PROTEST NOT FOR LIVING, HOMES FOR LIVING, NOT FOR PROFIT! ORGANIZING FOR HOUSING JUSTICE FROM THE LOCAL TO THE REGIONAL TO THE TRANSNATIONAL

WORKSHOP 3

This workshop explores a series of key critical frameworks and struggles for housing justice as developed by the radical housing movement in Romania. By looking at activities of the Common Front for the Right to Housing (FCDL, Bucharest) and Social Housing NOW! (Căși Sociale ACUM!, Cluj), we will present both analytical concepts and practices that have shaped the intersectional profile of the local housing justice movement.

Anchored in local and regional histories, our groups have developed critical approaches towards restitutions, financialization and gentrification and have identified racial and class dispossession at the heart of evictions in Romania. With an anti-capitalist, feminist and anti-racist approach, the movement has relied on direct action, community organizing, political art and activist research to build its politics and agenda for the past 12 years.

Based on our activist and research experience, we are bringing several concepts and practices to our Central and Eastern European comrades with the purpose of strengthening regional transnational solidarity and organising for housing justice and beyond.

MOVIE SCREENING

MOVIE: THE LOUD SPRING

We can't go on like this. There is no such thing as green capitalism. So what do we do?

While the climate movement is increasingly recognizing that capitalism and climate change mitigation are incompatible, it lacks a concrete political vision of how we can bring about systemic change.

"The Loud Spring" outlines what the profound change we need might look like. – And why there can be no green capitalism.

Starring: Andreas Malm, Julia Steinberger, Esteban Servat, Matthias Schmelzer, climate activists from Ende Gelände, FridaysForFuture, XR, the AngryWorkers collective, Amazon workers, Omas gegen Rechts and the Mexican National Indigenous Congress CNI.

ASSEMBLY: SOCIAL REPRODUCTION STRUGGLES IN CENTRAL AND EASTERN EUROPE AND BEYOND (E.A.S.T.)

ASSEMBLY

For decades Central and Eastern Europe (CEE) has been a terrain for transformations and struggles marked by transnational processes which, in turn, are constantly reshaping the living and working conditions of everyone, but especially of women, LGBTQIA+ people and migrants. The transition to capitalism left public systems such as healthcare, education, affordable housing and social welfare underfunded, thus shifting a huge amount of the care and reproductive labour on the shoulders of women. Global conservative waves and the hardening of the patriarchal regime led to a huge increase in violence, femicides and attacks on basic reproductive rights and freedoms such as the draconian bans on abortions in Poland, the anti-LGBTQIA+ legislations in Hungary, Slovakia, Romania and Bulgaria, the storm against the Istanbul convention in the whole region. The racist hierarchies and exploitative divisions within the EU created conditions in which workers, often women, from CEE are forced to migrate towards other parts of Europe and work under miserable conditions mostly in the care, agricultural and the service sectors. The COVID-19 pandemic visibilized and exacerbated to the extreme these conditions and created even more contradictions by calling the labour performed mostly by women and migrants “essential” for the maintenance of society, yet refusing to acknowledge the right of these “essential workers” to decent lives and working conditions.

Now the war in Ukraine is accelerating even more the patriarchal, capitalist and racist backlash against women, LGBTQIA+ people, workers and migrants. In Ukraine, rape is being employed as a weapon, while the war is enforcing gendered and racist hierarchies and will be used by institutions as an opportunity for a neoliberal post-war reconstruction. Outside of Ukraine, refugees from the war, mostly women, are subject to patriarchal attacks and are being forced to accept unbearable working conditions to survive. At the same time, military expenses, both in Ukraine and in other EU countries, are paid by cutting social welfare funding, which again increases the labour burden on women, while inflation and higher prices for food, gas and rents fundamentally challenge our abilities to make ends meet.

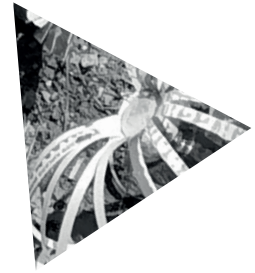
None of the described developments are unique to CEE and the war – directly or indirectly – is affecting everyone, yet starting our analysis from this region and going beyond its borders help us better navigate this complex situation. Thus, amidst these social and political turmoils that the war and other crises bring, as feminists it is urgent to face and discuss the following:

How are our conditions of living and struggling on the terrain of social reproduction affected by the intersections of these crises?

If capitalist, patriarchal and racist regimes create divisions across societies and between regions, how can we go beyond these national and regional divisions and build new capacities for transnational feminist struggles?

How to organize our political response on the terrain of social reproduction within the new war context and against the ongoing other crises?

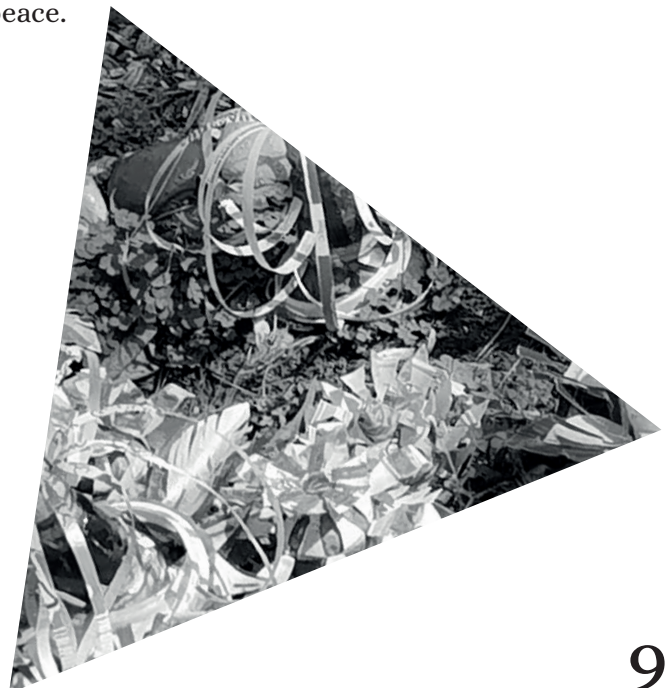
This Assembly organized by E.A.S.T. will be a moment to discuss all these questions with the further aim of strengthening our transnational connections and forging tools for political communication, struggle and strike on the terrain of social reproduction across the borders.

WORKSHOP 4: TURNING SOCIAL REPRODUCTION UPSIDE DOWN: CRISES, PATRIARCHAL VIOLENCE AND TRANSNATIONAL STRUGGLES

WORKSHOP 4

Over the past two years, the network EAST has united women, LGBTQIA+ people, workers and migrant people from Central and Eastern Europe, in bordering countries and beyond in a common fight against patriarchal domination, racism and exploitation. During the pandemic, the struggles of women, especially migrants, working in essential sectors have challenged the intensification of structural violence in all its forms. We mobilized for the essential strike of March 8th, against Turkey's withdrawal from the Istanbul convention – giving voice to all those who refuse Erdogan's message of subordination directed towards all women and LGBTQI people –, against the abortion ban in Poland, and against the war in Ukraine and its effects in terms of militarization, impoverishment and extremization of violence. We urged to reinvent the feminist strike to respond to the ways in which new crises and now the outbreak of the war change the possibilities of our feminist and anti-patriarchal struggles. How do we resist conservative and far-right attacks on women and LGBTQIA+ people? What strategies do we employ to counter their discourses? How are rising prices, inflation and migration politics changing working and living conditions for millions of women and LGBTQIA+? How can the struggles emerged during the pandemic around the essential and devalued labor of women be fostered in addressing the effects of war and overlapping crises? How can we address the intersection of the global effects of the pandemic, climate change, economic development and wars with the anti-abortion legislations, the increase in patriarchal violence and the attacks on LGBTQIA+ sexual freedom? Is the war ushering in a renewed patriarchal backlash or is it only worsening the already existing crises in social reproduction? This workshop aims at discussing these questions and how these transformations are affecting struggles in social reproduction, aiming at shaping discursive and practical tools to fight and organize transnationally for a feminist politics of peace.

WORKSHOP 5: MIGRANT STRUGGLES AGAINST EXPLOITATION, RACISM, AND PATRIARCHAL VIOLENCE IN THE WAR CONTEXT

WORKSHOP 5

Migrants' movements and struggle for freedom against the border regime and institutional racism are deeply impacting national and EU policies. The selective closure of borders during the pandemic has disrupted migrants' journeys and prompted migrants to find new strategies of mobility. At the same time, the continuous need of migrants' essential labor in logistics, care, agriculture and other sectors, is pushing governments and employers to recruit migrants despite the limitation of mobility. Now the war in Ukraine and its wider consequences have brought to the light the political use of asylum and the arbitrary management of migration policies. To the millions of Ukrainians refugees, mainly women, national governments and the EU responded with temporary measures and the creation of new hierarchies. The war in Ukraine has also brought to light another war, waged for years by the EU and state governments against migrants: in countries like Poland, Hungary, Greece, Turkey and the UK the borders continue to be militarized; governments are rejecting black and Asian refugees or attempting to send them to third countries; the EU continues to externalize its borders by making deals with countries such as Turkey or Libya, promoting an increase of violence, and enforces border militarization and securitization in the Balkans, also as conditions for future membership; the terrible conditions of reception are faced with protests in the camps of Greece or Italy. As during the pandemic, this war against migrants goes together with new projects to attract and hire migrant workers. We witness a clash over mobility where migrants use it as part of their struggle for a better and safer life, while governments and employers seek to mobilize labor for the sake of profits and production. Migrant women are at the center of these processes and, resisting everyday while inventing everyday resistance, are also searching for new forms of struggle. In recent years we have been fighting taking side with migrants against all of this. In this context, it is urgent to give space to the different conditions and struggles carried out by migrants; to offer a space to build a collective force and break the isolation imposed by arbitrary divisions and hierarchies; to show the links between military, patriarchal and racist violence and the impact of the war on the migrants' lives and to define the possibilities of collective struggles. In the belief that fighting for freedom of movement and the freedom of migrants is part of our struggle for a transnational politics of peace, this workshop will be organized along three main axes:

Migrant work, labor and social reproduction: how has migrant labor changed in your contexts with the pandemic first, and the war later, also considering the relation also considering the relation between, on the one hand, the need of labor and of productivity of the UE, on the other, the filters imposed by its border regime? How are the service and care sectors exploiting the arrival of Ukrainian refugees?

Border regime: how are the militarization of borders, the securitization of daily life, the multiplication of border controls and pushbacks affecting reception policies and the asylum system? Which criteria, with special attention to women, are used to favor or prevent the legal entry in EU countries?

Institutional racism, exploitation and patriarchal violence: how is institutional racism (i.e. the constant blackmail of residence permits, refugee status, recruitment strategies, etc.) interacting with violence against migrant women and the structural patriarchal violence of this society? How does this intertwine with dynamics of exploitation? How has the war impacted on these conditions and dynamics?

WORKSHOP 6

AN INTERNATIONAL CYCLE OF STRUGGLES OF HEALTH- AND CARE-WORKERS?

The pandemic has aggravated pressures on the health sector globally and we can see an increase of struggles by health workers against under-staffing, low wages and hospital closures. The pandemic has also uncovered the reality of essential labor in social reproduction, mainly carried out by women and migrant women from Eastern Europe and beyond in particular, which is so much needed as it is exploited and undervalued. As capital and the state cannot easily re-locate health- and care-work to low-wage regions, labour migration of health- and care-workers plays an important role. Hospitals so much as homes have become melting pots of a global workforce. This workshop prom

oted by Angry Workers (UK) to share the work they have been doing as a small network of fellow health workers in the UK and look at current disputes, will be participated by health and care-workers from different regions discussing their current struggles and the particular role of health- and care-workers in a wider class movement, the chance to connect with feminist struggles against the patriarchal organization of society and in the context of a struggle for a fundamental change of society

CLIMATE CLASS CONFLICT IN THE GREEN TRANSITION

With this workshop we aim to discuss how the green transition is impacting the living and working conditions of millions of people, how it is producing tensions, divisions, and hierarchies on a transnational level, and how to confront the task of organizing against the impending climate and social catastrophe delivered by national governments, capital, and the European Union..

In fact, the social and economic consequences of the climate chaos have driven in the last years the growth of movements demanding climate justice. The mobilizations during the Cop26 in Glasgow have shown the strength of a movement that brings together activists from across the globe pointing at new possible connections with the labour movement. Then, moved by the urgency to share visions and common political initiatives against the climate crisis, in the following months the TSS Platform has hosted a series of meeting on climate class conflict together with unionists and activists from several countries around Europe. With those meetings we wanted to oppose the fabricated opposition between both workers and climate activists, and Western and Eastern countries to highlight the multilayered ways in which the green transition impacts the lives and working conditions of millions of people by making profits out of the crisis. So, even before the war started it was already clear that national and supranational plans for post-pandemic recovery and green transition were part of a neoliberal agenda to reconstruct both the industrial, and the energy sector. In this sense, the recent EU energy plans and the sanctions on Russia signal that the politics of transition is enmeshed with conflicts at gunpoint, that it is part of a wider strategy to ensure a new regime of production and social reproduction by dealing with the new world scenario opened by Putin's invasion. Privatizations, inflation, reskilling and upskilling, extension of the single market to continue the longstanding process of integration of Eastern countries in the EU are the main points of the ongoing green transition, while it is clear that climate collapse won't be avoided thanks to these measures. We need to organize against the devastating effects of the neoliberal green transition, we have to turn the green transition into a field of struggle!

We invite activists, workers, collectives, and unionists to take part in this moment of discussion happening in Sofia; we need to find together a way to challenge the climate of inevitability that is looming upon us.

PERMANENT ASSEMBLY AGAINST THE WAR: THE CHALLENGES OF A TRANSNATIONAL POLITICS OF PEACE

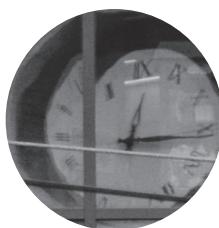
ASSEMBLY

Right after the Russian invasion of Ukraine, the Transnational Social Strike Platform launched the Permanent Assembly against the War, a space where workers and migrants, women and lgbtqi+ people, unions, feminist and antiracist activists come together, organize and discuss how to oppose the politics of war and to address the different ways in which it affects our capacity to struggle and to build transnational connections, in the present and in the future. Now it is finally possible to see in the face what the Permanent Assembly has defined as the ongoing Third World War, grown from the international instability of the last decades, in war zones far away from the Western stage. Not only death and devastation, but also growing militarization, nuclear threats, the hiding of social conflicts behind fabricated national homogeneity, energy and food crisis, the reshaping of supply chains along political convenience and the attempt to govern financial and industrial accumulation through political alliances, are the corollaries of this. Far from being confined in Ukraine, these effects are involving the whole world. Sacrifices from workers and migrants are demanded because the war situation reshuffles governments' priorities. The overall conditions of our political initiatives have been transformed by this politics of war in ways that are still difficult to grasp in their full extent, our local contexts have turned out to be irremediably hit by these transnational transformations. This calls us to come together in a transnational project and build a common strategy. The Permanent Assembly against the War has released a Manifesto for a Transnational Politics of Peace that outlines this strategy. The goal of the manifesto is to indicate the main points of a politics of peace that is not simply an anti-war or pacifist stance, but recognizes the interlacement between war and exploitation of labour and the environment, racism and patriarchal violence. The transnational politics of peace does not stand with this or that power, but on the side of those who suffer from the war, those who oppose its deadly command and struggle every day not to be killed, exploited, oppressed, in Ukraine, in Russia and elsewhere. In this plenary, the points of the manifesto will be presented and discussed to build together a transnational initiative against the warlike normality in which we live and to get prepared to face the upcoming tensions that will hit the European and transnational space in the next future.

ASSEMBLY

TRANSNATIONAL ORGANIZING, STRATEGIES AND FUTURE INITIATIVES

In this concluding assembly, we will draw together learnings from the past days and look to the future of our organising together.

WORKSHOP 8

WORKSHOP WITH THE 'KOPRIVA' COLLECTIVE

This workshop will take place at the feminist space Kopriva following lunch.

BRIDGING MOVEMENTS AND BUILDING ALLIANCES. WORKSHOP ON FEMINIST PARTICIPATORY ACTION RESEARCH (FPAR) WITH GLOBAL ALLIANCE AGAINST TRAFFIC IN WOMEN

WORKSHOP 9

This workshop provides an opportunity to enhance your technical equipment by learning about FPAR. It is also an immersive experience with FPAR in action and an intervention in the global system related to the hospitality towards and the belonging of women migrant workers. Participants will have the opportunity to learn through examples from GAATW's latest FPAR, to experiment with and practice the approach, and to boost efforts at self-organising within and across movements.

FPAR is a very specific approach to bringing about change and studying it through feminist lenses as it unfolds. The focus is on the most challenging societal problems experienced by women and more widely by disadvantaged and oppressed groups. The purpose of research in this paradigm is uncovering meanings that are usually hidden and changing the power imbalances in favour of the oppressed. More importantly, it is about unfolding a change towards progressive emancipation.

This workshop is an introduction to the FPAR methodology building on the project "From Southeast Asia to Europe: Strengthening migrant and trafficked women's rights to inclusive re/integration". The project's main objective is to facilitate the advocacy for rights-affirming measures. We are concerned with labour migration policies relating to the socio-economic inclusion of migrant and trafficked women workers on the SEA - Europe corridor.

By using the example of the findings about the SEA - Europe corridor, the task is to enable civil society to understand better the nexus between migration, trafficking and labour rights. By amplifying a feminist analysis of labour migration, trafficking, and re/integration, we endeavoured to distill - from women's stories and voices - messages to stakeholders who are in a position to change these regimes.

Key to advocacy as part of an FPAR, and of this particular research, is bridging movements and building alliances as we go along. The workshop is therefore also an FPAR within the FPAR which aims to strengthen the bonds between the feminist, the women's, the workers' and the migrants' movements as they are present within the Transnational Meeting in Sofia.

NOTES / БЕЛЕЖКИ

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД ЖЕНСКИЯ ТРУД И СОЦИАЛНОТО ВЪЗПРОИЗВОДСТВО В БЪЛГАРИЯ

ДИСКУСИЯ 1

(на български с превод на английски)

В рамките на тази дискусия ще обсъдим както актуалните борби на жените в България за добри условия на труд и живот, така и възможността за по-тясно сътрудничество по такива теми между организации, застъпващи се за полово равенство, и синдикати в страната и в международен план.

В България, гласи популярната мантра, всичко е наред с трудовото положение на жените – жените работят, получават равни заплати като мъжете и дори има много жени на високи мениджърски позиции. Под тази повърхност се крият обаче десетки неразрешени проблеми и задълбочаващи се конфликти. Така например силно феминизирани сектори като тези на грижата, текстила и услугите са и едни от най-зле платените и с най-тежки условия на труд, а бедността в България сред жените е по-висока от тази сред мъжете. Стачките и протестите на учителите през 2007, на шивачките през 2010 г., на медицинските сестри от 2019 г. насам и актуалните протести на служителите на НЗОК през лятото на 2022 г. са малка част от примерите за водените борби през годините в сектори с ниско заплащане и масово заети жени.

Най-често от жените се очаква да поемат и така наречената „втора смяна“ – т.е. безплатна грижа за домакинство, деца и болни или зависими близки. Този процес пък се подсилва от разпада на социалната държава: когато няма детски градини, жените трябва да полагат повече грижи за деца; когато държавните социални грижи за възрастни и болни са зле финансирани и недостатъчни, жени поемат този труд в рамките на домакинствата си. Протестите на Международния ден на жените на 8-ми март и на Международния ден за борба с насилието над жени на 25-и ноември в последните няколко години активно опитват да обърнат внимание на грижовния труд, но и на икономическото и трудово положение на жените и как те влияят на насилието над жени.

Тези процеси болезнено се задълбочиха по време на пандемията, когато предимно жени работеха „на първа линия“ като медицински сестри, болногледачки, учителки, социални работнички, магазинерки и др. Пандемията остави жените в България по-бедни, а здравните и социални системи в страната – в още по-окаяно положение. Днес високата инфлация, непосилните цени за транспорт, храна, а скоро и отопление удрят всички, но най-вече по-бедните в обществото, докато увеличението на бюджети за отбрана ще бъде компенсирано с орязване на парите за болници, училища и социални домове. Всички тези процеси са не само локални в България, но и глобални, а опитът на феминистки и синдикалистки в сходни борби извън България може да вдъхнови тези на родна почва.

Как могат организации и хора, работещи по феминистки и трудови теми, да обединят сили, за да се борят за по-добри условия на труд във феминизирани сектори? Може ли опитът от борбите на феминистки и работнички от друга страна в Източна Европа и отвъд нея (със специално внимание върху трудовите борби на мигрантките) да е полезен за организиране на тези битки в България? Това са само част от въпросите, които ще обсъдим в рамките на дискусията.

ДИСКУСИЯ 2: РАЗШИРЯВАНЕТО НА ЕС: ПОЛИТИКИ НА ЗАПЛАЩАНЕ НА ТРУДА И ТРАНСНАЦИОНАЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ НА РАБОТНИЦИТЕ

ДИСКУСИЯ 2

Целта на семинара е да се обсъди възможността за транснационално общуване и организация на работниците в рамките на и отвъд институционалните граници на ЕС, като се вземат предвид както процесът на разширяване на ЕС, така и политиките за регулиране на заплатите и труда, въведени от ЕС, като например Директивата за минимална работна заплата.

Откакто започна „източното“ разширяване на ЕС, хората в страните от Централна и Източна Европа се надяват или дори предполагат, че членството в Съюза незабавно гарантира икономически и социален успех по силата на хармонизирането на законите и реформите с директивите на ЕС. Ефектите от тези юридически синхронизации показаха по-скоро нееднозначни резултати, а работниците от тези страни продължават да бъдат силно експлоатирани и с тях бива злоупотребявано както у дома, така и в границите на ЕС, когато мигрират към по-богатите страни в Съюза. Напоследък членството в ЕС отново е на дневен ред, тъй като Украйна подаде молба по време на войната, а Молдова и Грузия я последваха. ЕС предостави на Молдова и Украйна статут на кандидат-членки, а отложи кандидатурата на Грузия. В същото време, когато Грузия начерта „западен“ курс към ЕС и НАТО, тя го направи като унищожи изцяло трудовото си законодателство и защита, изискванията за здраве и безопасност на работниците, както и основната социална закрила. Наскоро приетите закони в Украйна, въведени с помощта на правителството на Обединеното кралство, са насочени към, подобно на грузинския пример, подкопаване на трудовото законодателство.

Докато хората от тези страни виждат в ЕС ново и различно поле за борба за получаване на по-добри заплати и социална защита, управляващата класа се стреми да се възползва от новите политически и икономически връзки, гарантирани от ЕС. Разпространява се, а с това и се затвърждава идеята, че само чрез технократско прилагане на директивите на ЕС може да се постигне някаква промяна или отстъпки от страна на правителството в полза на работниците, като се заобикаля необходимостта от мобилизация или участие на работниците. В същото време директивата на ЕС за минималната работна заплата, макар и да подхранва очакванията на работниците за подобряване на трудовите им условия, рискува да засили йерархиите на експлоатация в ЕС и извън него.

Този семинар цели да проучи ролята, която ЕС играе и е играл, както при настоящите страни членки, така и при стремящите се към присъединяване и дори при бившите членки като Обединеното кралство, за налагане на трудовите и социални реформи. Наистина ли работниците и работничките се нуждаят от ЕС, защото иначе нямат власт да се преборят за отстъпки от управляващата класа? Дали ЕС автоматично ще създаде (дали някога е създавал?) социална държава със силни профсъюзи и трудови права на стремящите се към членство страни? Може ли Директивата за европейска минимална работна заплата да се превърне в поле за борба срещу опитите тя да бъде използвана за разделяне на работещите на национална основа?

ДИСКУСИЯ 3: УЛИЦАТА Е ЗА ПРОТЕСТ, А НЕ ЗА ЖИВЕЕНЕ, ДОМОВЕТЕ СА ЗА ЖИВЕЕНЕ, А НЕ ЗА ПЕЧАЛБА! ЖИЛИЩНА СПРАВЕДЛИВОСТ ОТ МЕСТНО ДО РЕГИОНАЛНО НИВО

ДИСКУСИЯ 3

Семинарът ще разгледа редица ключови критически рамки и борби за жилищна справедливост, разработени от радикалното движение за жилищна справедливост в Румъния. С разглеждането на дейностите на Общия фронт за право на жилище (FCDL, Букурещ) и Социални жилища СЕГА! (Căși Sociale ACUM!, Клуж), ще бъдат представени както аналитични концепции, така и практики, които са оформили пресечения профил на местното движение за жилищна справедливост.

Опирайки се на регионалната и местната история, тези групи разработват критични подходи към реституциите, финансиализацията и джентрификацията и посочват расовото и класовото лишаване от собственост в основата на принудителните извеждания от жилища в Румъния. Антикапиталистическият, феминистки и антирасистки подход на движението разчита на преки действия, организиране на общности, политическо изкуство и активистки изследвания, за да изгради своята политика и програма през последните 12 години.

Въз основа на активисткия си и изследователски опит, организаторите предлагат няколко концепции и практики на другарите от Централна и Източна Европа с цел укрепване на регионалната транснационална солидарност и организиране за жилищна справедливост, които може да са полезни и в други борби.

ПРОЖЕКЦИЯ

ПРОЖЕКЦИЯ: ГРЪМКАТА ПРОЛЕТ
(ГЕРМАНИЯ, 2022 Г., 62 МИН., LABORNET.TV)

Не можем да продължаваме така. Няма такова нещо като зелен капитализъм. И така, какво правим?

Въпреки че движението за климата все повече признава, че капитализмът и смекчаването на последиците от изменението на климата са несъвместими, то не разполага с конкретна политическа визия за това как можем да постигнем системна промяна.

„Гръмката пролет“ очертава как може да изглежда дълбоката промяна, от която се нуждаем – и защо не може да има зелен капитализъм.

В главните роли: Андреас Малм, Юлия Щайнбергер, Естебан Серват, Матиас Шмелцер, активисти за климата от Ende Gelände, Петъци за бъдеще, XR, колектива AngryWorkers, работници от Amazon, Omas gegen Rechts и Мексиканския национален конгрес на коренното население CNI.

БОРБИ НА ТЕРЕНА НА СОЦИАЛНОТО ВЪЗПРОИЗВОДСТВО В ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА И ОТВЪД (ОРГАНИЗИРАНА ОТ Е.А.С.Т.)

АСАМБЛЕЯ

В продължение на десетилетия Централна и Източна Европа (ЦИЕ) са поле на промени и борби, белязани от транснационални процеси, които влияят на условията на живот и труд на всички, но най-вече на жените, ЛГБТКИА+ хората и мигрантите. Преходът към капитализъм остави обществени системи като здравеопазване, образование, достъпни жилища и социална защита недостатъчно финансирани като по този начин огромна част от грижите и възпроизводителният труд се прехвърлиха върху плещите на жените. Глобалните консервативни вълни и втвърдяването на патриархалния режим доведоха до огромно увеличение на насилието, убийствата на жени и посегателствата срещу основни репродуктивни права и свободи като жестоките забрани за аборти в Полша, анти-ЛГБТКИА+ законите в Унгария, Словакия, Румъния и България и вълната срещу Истанбулската конвенция в целия регион. Расистките йерархии и експлоататорските разделения в ЕС създадоха условия, при които работниците от Централна и Източна Европа, често жени, са принудени да мигрират към други части на Европа и да работят при мизерни условия, най-вече в грижовния сектор, селското стопанство и услугите. Пандемията от Covid-19 видимо и до крайност изостри тези условия и създаде още повече противоречия като нарече труда, извършван предимно от жени и мигранти „жизненоважен“ за поддържането на обществото, но отказа да признае правото на тези „жизненоважни работници“ на достойни живот и условия на труд.

Днес войната в Украйна засилва още повече патриархалния, капиталистически и расистки натиск върху жените, ЛГБТКИА+ хората, работещите и мигрантите. В Украйна изнасилването се използва като оръжие, а войната налага джандърни и расистки йерархии и ще бъде използвана от институциите като възможност за неолиберално следвоенно възстановяване. Извън Украйна бежанците от войната, предимно жени, са обект на патриархални атаки и са принудени да приемат непоносими условия на труд, за да оцелеят. Същевременно, военните разходи както в Украйна, така и в други държави членки на ЕС, се покриват чрез орязване на средствата за социални разходи, което отново увеличава трудовата тежест върху жените, а инфлацията и по-високите цени на храните, горивата и наемите застрашават възможността ни за оцеляване.

На фона на тези социални и политически сътресения, които войната и други кризи носят, като феминист(к)и е изключително важно да се изправим пред и да обсъдим следното:

Как нашите условия на живот и борба на полето на социалното възпроизводство са повлияни от пресичането на тези кризи?

Ако капиталистическите, патриархални и расистки режими създават разделения в обществата и между регионите, как можем да преминем отвъд тези национални и регионални разделения и да създадем нови възможности за транснационални феминистки борби?

Как да организираме политическия си отговор на полето на социалното възпроизводство в новия военен контекст и на фона на продължаващите други кризи?

Асамблеята ще бъде момент за обсъждане на всички тези въпроси, но по-далечната ѝ цел е да засили транснационалните връзки между участниците и да създаде инструменти за политическа комуникация, борба и стачка на полето на социалното възпроизводство отвъд националните граници.

ОБРЪЩАНЕ НА СОЦИАЛНОТО ВЪЗПРОИЗВОДСТВО С ГЛАВАТА НАДОЛУ: КРИЗИ, ПАТРИАРХАЛНО НАСИЛИЕ И ТРАНСНАЦИОНАЛНИ БОРБИ

ДИСКУСИЯ

През последните две години мрежата Транснационални автономни жизнени борби (Essential Autonomous Struggles Transnational – EAST) обедини жени, ЛГБТКИА+ хора, работнички и мигрант(к)и от Централна и Източна Европа, от граничните държави и отвъд тях в обща борба срещу патриархалното господство, расизма и експлоатацията. По време на пандемията борбите на жените, особено на мигрантките, работещи в жизнени сектори, се насочиха срещу засилването на структурното насилие срещу тях във всичките му форми.

Мобилизирахме се за Манифеста за жизнена стачка на 8 март, срещу оттеглянето на Турция от Истанбулската конвенция – давайки гласност на всички, които отхвърлят посланието на Ердоган за подчинение, насочено към всички жени и ЛГБТКИА+ хора, – срещу забраната на абортите в Полша и срещу войната в Украйна и нейните последици по отношение на милитаризацията, обедняването и екстремизирането на насилието. Провокирахме към преоткриването на феминистката стачка, за да отговорим на начините, по които всички тези кризи променят възможностите на нашите феминистки и антипатриархални борби. Ще търсим отговори на въпросите:

Как да се противопоставим на консервативните и крайно десните атаки срещу жените и ЛГБТКИА+ хората?

Какви стратегии прилагаме, за да се противопоставим на техните дискурси?

Как повишаването на цените, инфлацията и миграционната политика променят условията на труд и живот на милиони жени и ЛГБТКИА+ хора?

Как борбите, възникнали по време на пандемията около жизнения и обезценен труд на жените, могат да бъдат насърчени при справянето с последиците от войната и припокриващите се кризи?

Как можем да се справим с пресичането на глобалните последици от пандемията, изменението на климата, икономическото развитие и войните със законите срещу абортите, увеличаването на патриархалното насилие и атаките срещу ЛГБТКИА+ правата?

Дали войната отпушва подновена патриархална реакция или само задълбочава вече съществуващите кризи в социалното възпроизводство?

Дискусията има за цел да обсъди тези въпроси и как описаните трансформации се отразяват на борбите в социалното възпроизводство. Целта е също да се изградят дискурсивни и практически инструменти за борба и транснационално организиране за феминистка политика на мир.

БОРБИ НА МИГРАНТИТЕ СРЕЩУ ЕКСПЛОАТАЦИЯТА, РАСИЗМА И ПАТРИАРХАЛНОТО НАСИЛИЕ В КОНТЕКСТА НА ВОЙНА

СЪЮЗНАТА ПОЛИТИКА

Движенията на мигрантите и борбата им за свобода срещу граничните режими и институционалния расизъм оказват дълбоко въздействие върху националните политики и политиките на ЕС. Селективното затваряне на границите по време на пандемията затрудни движението на мигрантите и ги накара да потърсят нови стратегии за мобилност. В същото време непрекъснатата нужда от основната труда на мигрантите в сфери като логистика, грижи за възрастни и болни, селското стопанство и други сектори принуждава правителствата и работодателите да наемат мигранти въпреки ограниченията на мобилността.

Войната в Украйна и нейните по-широки последици извадиха наяве използването на правото на убежище с политически цели и пристрастното управление на миграционните политики. На милионите украински бежанци, предимно жени, националните правителства и ЕС отговориха с временни мерки и създаване на нови йерархии. Войната в Украйна извади наяве и войната, водена от години от ЕС и правителствата на държавите срещу мигрантите. Така например в страни като Полша, Унгария, Гърция, Турция и Обединеното кралство границите продължават да се охраняват все по-строго, а редица правителства отхвърлят чернокожи и азиатски бежанци или се опитват да ги изпратят в трети страни. ЕС продължава да сключва сделки с държави като Турция или Либия за държане на мигранти от Близкия Изток и Северна Африка отвъд границите на Съюза, насърчавайки увеличаването на насилието срещу тях, и налага засилването на въоръжената охрана по границите като условия за бъдещо членство в ЕС. Ужасните условия на прием в лагерите в Гърция или Италия пък са повод за протести и стачки на затворените в тях мигранти.

Както и по време на пандемията, тази война срещу мигрантите върви заедно с нови проекти за привличане и наемане на чуждестранни работници. Свидетели сме на сблъсък в полето на мобилността, при който мигрантите я използват като част от борбата си за по-добър и по-сигурен живот, докато правителствата и работодателите се стремят да мобилизират работна ръка в името на печалбите и производството. Жените мигрантки са в центъра на тези процеси и ежедневно търсят и нови форми на борба.

В този контекст е спешно да се осигури пространство за различните борби, провеждани от мигрантите; да се разчупи изолацията, наложена от произволни разделения и йерархии; да се покажат връзките между военното, патриархалното и расисткото насилие и въздействието на войната върху живота на мигрантите и да се очертаят възможностите за колективни борби. С убеждението, че борбата за свободата на движение и свободата на мигрантите е част от борбата ни за транснационална политика на мира, този семинар ще бъде организиран в три основни направления:

Мигрантски труд, труд и социално възпроизводство: как се е променил мигрантският труд във вашия контекст първо с пандемията, а после с войната? Този въпрос ще се разгледа като се има предвид и връзката между, от една страна, нуждата от работна ръка и производителността на ЕС, а от друга – подборът, наложен от граничния режим. Как секторите на услугите и грижите се възползват от пристигането на украинските бежанци?

Граничен режим: как милитаризацията на границите, секюритизацията на всекидневния живот, засилването на граничния контрол и отблъскването на мигранти влияят върху политиките за прием и системата за предоставяне на убежище? Какви критерии, с особено внимание към жените, се използват за благоприятстване или възпрепятстване на законното влизане в страните от ЕС?

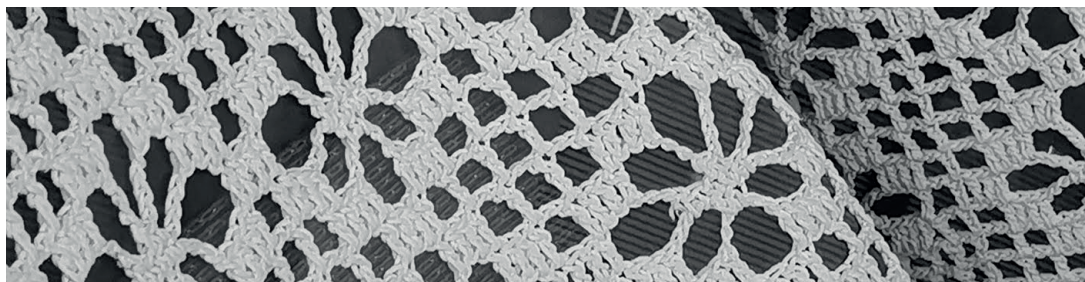
Институционален расизъм, експлоатация и патриархално насилие: как институционалният расизъм (т.е. постоянното изнудване за разрешителни за пребиваване, бежански статут, стратегии за набиране на персонал и т.н.) взаимодейства с насилието срещу жените мигрантки и структурното патриархално насилие? Как това се преплита с динамиката на експлоатацията? Как войната е повлияла на тези условия и процеси?

ДИСКУСИЯ 6: МЕЖДУНАРОДЕН ЦИКЪЛ НА БОРБИТЕ НА РАБОТНИЧКИТЕ В СФЕРИТЕ НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО И ГРИЖОВНИЯ ТРУД

ДИСКУСИЯ 6

Пандемията засили натиска върху здравния сектор в световен мащаб и днес наблюдаваме засилване на борбата на здравните работници срещу недостига на персонал, ниските заплати и затварянето на болници. Пандемията разкри и реалностите на жизненоважния труд в социалното възпроизводство, извършван основно от жени и по-специално жени мигрантки от Източна Европа и отвъд, който е толкова необходим и същевременно експлоатиран и подценяван. Тъй като капиталът и държавата не могат лесно да преместят работата в сферата на здравеопазването и грижите в региони с ниско заплащане, трудовата миграция на здравните и грижовни работници играе важна роля. Болниците, както и домовете, се превърнаха в места, разчитащи на работна сила от целия свят.

Семинарът се организира от Angry Workers (Великобритания), които ще споделят работата, която вършат като малка мрежа от колеги здравни работници във Великобритания и ще разгледат текущи трудови спорове в страната. Ще участват здравни и грижовни работници от различни региони, за да обсъдят актуалните си борби и конкретната роля на здравните и грижовните работници в по-широкото класово движение, което ще даде и възможност да се свържат с феминистките борби срещу патриархалната организация на обществото и в общата борба за фундаментална промяна на обществото.

ДИСКУСИЯ 7: КЛАСОВИЯТ КОНФЛИКТ В УСЛОВИЯТА НА КЛИМАТИЧНИТЕ ПРОМЕНИ И ЗЕЛЕНИЯ ПРЕХОД

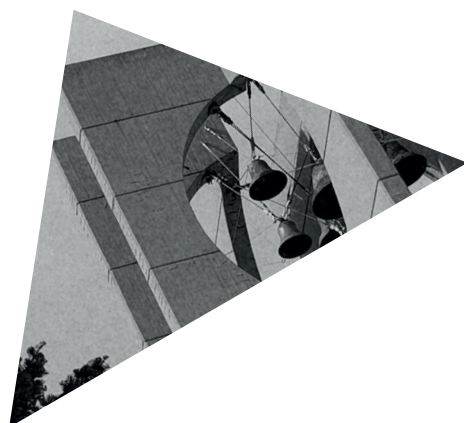
ДИСКУСИЯ 7

С тази дискусия целим да обсъдим как зеленият преход влияе върху условията на живот и труд на милиони хора, как поражда напрежения, разделения и йерархии на транснационално ниво и как да се организираме срещу надвисналата климатична и социална катастрофа, предизвикана от националните правителства, капитала и наднационалните организации.

През последните години, социалните и икономически последици от климатичния хаос доведоха до разрастването на движенията, настояващи за климатична справедливост. Мобилизациите по време на Конференцията на ООН по изменението на климата (COP 26) в Глазгоу показаха силата на едно движение, обединяващо активисти от цял свят и посочващо нови възможни връзки с работническите борби.

В последващите месеци, подтикната от необходимостта за споделяне на визии и общи политически инициативи срещу климатичната криза, платформата Транснационална социална стачка (ТСС) беше домакин на поредица от срещи относно климатичния класов конфликт заедно със синдикалист(к)и и активист(к)и от няколко европейски страни. С тези срещи искахме да се изправим срещу изфабрикуваното противопоставяне както между работниците и климатичните активисти, така и между западните и източните държави, за да подчертаем многопластовите начини, по които зеленият преход влияе върху живота и условията на труд на милиони хора като извлича печалби от кризата. Така, още преди началото на войната вече беше ясно, че националните и наднационалните планове за постпандемично възстановяване и зеления преход са част от неолибералната програма за реконструкция както на промишления, така и на енергийния сектор. В този смисъл последните енергийни планове на ЕС и санкциите срещу Русия сигнализират, че политиката на преход е вплетена във военни конфликти, че тя е част от по-мощна стратегия за осигуряване на нов режим на производство и социално възпроизводство чрез справяне с новия световен сценарий, открит от инвазията на Путин. Приватизацията, инфлацията, преквалификацията и разширяването на свободния пазар с цел продължаване на дългогодишния процес на интеграция на източните държави в ЕС са основните елементи на протичащия зелен преход, макар и да е ясно, че климатичният колапс няма да бъде избегнат чрез тези мерки. Трябва да се организираме срещу опустошителните последици на неолибералния зелен преход, трябва да превърнем зеления преход в поле за борба!

Приканваме активист(к)и, работници и работнички, колективи и синдикалист(к)и да вземат участие в тази дискусия, която ще се проведе в София; трябва заедно да намерим начин да се противопоставим на безнадеждността.

ПОСТОЯННА АСАМБЛЕЯ СРЕЩУ ВОЙНАТА: ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА НА ЕДНА ТРАНСНАЦИОНАЛНА ПОЛИТИКА НА МИРА

АСАМБЛЕЯ

Веднага след руската инвазия в Украйна Платформата Транснационална социална стачка (ТСС) стартира Постоянна асамблея срещу войната – пространство, в което работници и мигранти, жени и ЛГБТКИА+ хора, профсъюзи, феминистки и антирасистки активисти се събират, организират и обсъждат как да се противопоставят на политиката на войната и да се справят с различните начини, по които тя влияе на способността ни да се борим и да изграждаме настоящи и бъдещи транснационални връзки. Сега се сблъскваме челно с резултатите от международната нестабилност през последните десетилетия, изкована във военни зони далеч от западната сцена. Не само смъртта и опустошенията, но и нарастващата милитаризация, ядрените заплахи, скриването на социалните конфликти зад изфабрикувана национална хомогенност, енергийната и продоволствена криза, прекрояването на веригите за доставки според това, което е удобно политически, и опитът да се управлява финансовото и индустриалното натрупване чрез политически съюзи са последиците от това.

Тези последици далеч не се ограничават само в Украйна, където се води войната, а обхващат целия свят. От работниците и мигрантите се изискват жертви, защото военната ситуация пренарежда приоритетите на правителствата. Цялостните условия на нашите политически начинания бяха променени от тази политика на войната по начин, който все още е трудно да се схване в пълния му обхват, нашите местни контексти се оказаха непоправимо засегнати от тези транснационални трансформации. На този фон е необходимо да търсим обединение в общ транснационален проект и стратегия за отпор. Постоянната асамблея срещу войната публикува Манифест за транснационална политика на мира, който очертава тази стратегия. Целта на манифеста е да посочи основните точки на една политика на мира, която не е просто антивоенна или пацифистка позиция, а признава взаимовръзката между войната и експлоатацията на труда и околната среда, расизма и патриархалното насилие. Транснационалната политика на мира не застава на страната на тази или онази велика сила, а на страната на тези, които страдат от войната, на тези, които се противопоставят на нейното смъртоносно командване и всеки ден се борят да не бъдат убивани, експлоатирани, потискани, в Украйна, в Русия и другаде. На тази асамблея ще бъдат представени и обсъдени точките от манифеста, за да изградим заедно транснационална инициатива срещу военната нормалност, в която живеем, и да се подготвим да посрещнем предстоящите напрежения, които ще засегнат европейското и транснационалното пространство в близко бъдеще.

АСАМБЛЕЯ

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА ДИСКУСИЯ: ТРАНСНАЦИОНАЛНО ОРГАНИЗИРАНЕ, СТРАТЕГИИ И БЪДЕЩИ ИНИЦИАТИВИ

В тази заключителна сесия ще обобщим дискусии от последните дни с поглед към бъдещи стъпки в съвместното ни организиране.

ДИСКУСИЯ 8

РАБОТИЛНИЦА С КОЛЕКТИВА НА „КОПРИВА“

Работилницата ще се проведе във феминисткото пространство Коприва след обяд.

РАБОТИЛНИЦА „СВЪРЗВАНЕ НА СОЦИАЛНИ ДВИЖЕНИЯ И СЪЗДАВАНЕ НА СЪЮЗИ“ (САБ)

ДИСКУСИЯ 9

Семинар върху метода на феминистки включени изследвания, насочени към действие (FPAR) с Глобалния алианс срещу трафика на жени (GAATW)

Този семинар е възможност да подобрите техническия си капацитет, като научите повече за FPAR. Той е едновременно и потапяне в FPAR, и намеса в глобалната система, свързана с гостоприемството към и принадлежността на жените работнички мигрантки. Участниците ще имат възможност да се запознаят чрез примери от последния FPAR на GAATW, да експериментират и практикуват подхода, и да затвърдят усилията за самоорганизация в рамките на и между различните социални движенията.

FPAR е много специфичен подход за осъществяване на промяна и изучаването ѝ, през призмата на феминистката теория и практика, в хода на нейното разгръщане. Фокусът е върху най-предизвикателните обществени проблеми, с които се сблъскват жените и в по-широк смисъл групите в неравностойно положение и потиснатите групи. Целта на изследванията в тази парадигма е да се разкрият значения, които обикновено са скрити, и да се промени дисбалансът на властта в полза на потиснатите. По-важното е, че става дума за разгръщане на промяна към прогресивна еманципация.

Този семинар е въведение в методологията, основаващо се на проекта „От Югоизточна Азия до Европа: Укрепване на правата на жените мигрантки и трафикирани жени в името на приобщаваща ре/интеграция“. Основната цел на проекта е да се улесни застъпничеството за мерки за утвърждаване на правата. Обект на работата ни са политиките за трудова миграция, свързани със социално-икономическото приобщаване.

Като използваме за пример констатациите по този проект, задачата е да дадем възможност на гражданското общество да разбере по-добре връзката между миграцията, трафика на жени и трудовите права. Чрез феминисткия анализ на трудовата миграция, трафика и ре/интеграцията, ние се постаряхме да дестилираме - от историите и гласовете на жените - послания към заинтересованите страни, които са в състояние да променят тези режими.

Ключът към застъпничеството като част от FPAR и от това конкретно изследване е свързването на социалните движения и изграждането на съюзи в процеса на работа. Ето защо семинарът е и FPAR в рамките на FPAR, който има за цел да укрепи връзките между феминисткото, женското, работническото и мигрантското движение, така като те присъстват в рамките на Транснационалната среща в София.

ORGANISING GROUPS ОРГАНИЗАТОРИ И AND CONTACTS КОНТАКТИ

LEVFEF: LevFem is a Bulgarian socialist feminist organization founded in 2018. We work mainly on the terrain of social reproduction in order to expose, raise political awareness, and produce policy impact about the interconnections between processes of patriarchal, capitalist and racist violence. We also support and connect existing struggles on the terrain of social reproduction in order to build common fronts between feminists, migrants, members of marginalized communities and essential workers. To achieve this, LevFem organises discussions, and produces publications, research and campaigns on topics such as domestic violence, social care work, the impact of the pandemic, environmental struggles and the war in Ukraine, kindergarten access and worker and migrant struggles. The collective is active both in Bulgaria and internationally. While nationally we have become an important voice actor in the activist scene politicising and radicalising the debate and organising on labour rights, internationally, we have been one of the founding member organisations and among the coordinators of the transnational feminist network Essential Autonomous Struggles Transnational (EAST), and our members have been part of other initiatives for gender, racial, labour, environmental and financial justice.

Contact: collective@levfem.org

ЛЕВФЕМ: ЛевФем е българска социалистическа феминистка организация, основана през 2018 г. Работим основно на терена на социалното възпроизводство, за да разкриваме, повишаваме политическата осведоменост и да постигаме политическо въздействие относно взаимовръзките между процесите на патриархално, капиталистическо и расистко насилие. Също така подкрепяме и свързваме съществуващите борби на терена на социалното възпроизводство, за да изградим общи фронтове между феминистки, мигранти, членове на маргинализирани общности и работници от жизнено значение. За да постигне това, ЛевФем организира дискусии и подготвя публикации, изследвания и кампании по теми като домашното насилие, работата в сферата на социалните грижи, въздействието на пандемията, борбата за опазване на околната среда и войната в Украйна, достъпа до детски градини и борбата на работничките и мигрантките. Колективът е активен както в България, така и в международен план. Докато в национален мащаб ние се превърнахме във важен глас на активистката сцена, политизирайки и радикализирайки дебата и организирайки се в областта на трудовите права, в международен план ние сме една от организациите основателки и сред координаторите на транснационалната феминистка мрежа Essential Autonomous Struggles Transnational (EAST), а нашите членове вземат участие в други инициативи за джендър, расова, трудова, екологична и финансова справедливост.

За контакти: collective@levfem.org

Transnational social strike platform (TSS): We experience every day that things in the workplaces and in society have changed. Organization of labour struggles is weakened by the divisions between those who work in the same hub, factory, school, call centre etc. Solidarity is challenged by the differences of nationality, contracts, time of employment, political conditions such as residence permits for migrants or patriarchal violence against women. The TSS Platform was born out of the realisation that there is no local way out to this situation: only a political movement that builds connections across borders can overturn this state of affairs and accumulate a common strength. The strike is for us the name of a power that aims at damaging the pillars on which this unequal and unjust society is grounded. Building the conditions to exercise this power is what we need in order to overthrow the current state of subordination to employers and politicians.

The TSS Platform is a political infrastructure to confront these challenges and push forward the movement of strike on a transnational scale. It is a space of organization, communication and encounter where different figures of labour can think together about how to develop a common vision, how to support common claims capable of being instruments of emancipation and how to build the conditions of possibility of the transnational social strike.

Contact: info@transnational-strike.info

Website: transnational-strike.info

Платформа за Транснационална социална стачка (Transnational Social Strike Platform, TSS): Всеки ден имаме преживявания, които показват, че нещата на работните места и в обществото са се променили. Организацията на трудовите борби е отслабена от разделението между работещите в един и същи център, фабрика, училище, кол център и т.н. Солидарността е подложена на изпитание от различията в националността, договорите, времето на работа, политическите условия, като например разрешенията за пребиваване на мигранти или патриархалното насилие срещу жените. Платформата TSS се ражда от осъзнаването, че няма местен изход от тази ситуация: само политическо движение, което изгражда трансгранични връзки, може да преобърне това състояние на нещата и да натрупа обща сила. За нас стачката е името на силата, която цели да разруши стълбовете, върху които се крепи това неравностойно и несправедливо общество. Изграждането на условия за упражняване на тази сила е това, от което се нуждаем, за да свалим сегашното състояние на подчинение на работодателите и политиците.

Платформата TSS е политическа инфраструктура, която да се изправи пред тези предизвикателства и да даде тласък на стачното движение в транснационален мащаб. Тя е пространство за организация, комуникация и среща, където различни фигури на труда могат да мислят заедно за това как да развият обща визия, как да подкрепят общи искания, способни да бъдат инструменти за еманципация, и как да изградят условия за възможност за транснационална социална стачка.

За контакти: info@transnational-strike.info

Уебсайт: transnational-strike.info

Transnational Migrants Coordination (TMC): The Transnational Migrants Coordination was born out of migrants' struggles against institutional racism carried on in France and Italy during the spring of 2020. Migrants and collectives involved in TMC soon recognized the importance to coordinate themselves on a transnational scale in order to effectively challenge the racist and violent border regime and immigration policies in Europe and beyond. The TMC now involves migrants and collectives from many countries (Italy, France, Spain, Germany, Belgium, Turkey, Morocco, Greece...) united by the claim of a European Unconditioned and Unlimited Residence Permit.

Contact: transmigrcoordination@gmail.com

Essential Autonomous Struggles Transnational (E.A.S.T.): E.A.S.T. is a network composed mostly of women, LGBTQIA+ people, migrants, workers and activists born out of the struggles on social reproduction triggered by the pandemic crisis of Covid-19. E.A.S.T., as the acronym suggests, has Eastern and Central Europe as its main focus but looks at this specific space as a part of a transnational field of struggle. During the pandemic we have launched the essential strike on March 8th to contest that nurses, cleaners, teachers, grocery store workers, logistic and seasonal workers, paid and unpaid domestic workers and caregivers, mostly women and migrants, keep society afloat but their work is devalued and underpaid. We also mobilized against Turkey's withdrawal from the Istanbul convention and against the war in Ukraine. The network wants to ignite new struggles and strikes against exploitation, male violence and institutional racism by connecting existing struggles and building a common space of organization which overcomes the local and national isolation and fragmentation of single social and labor initiatives.

Транснационалната мигрантска координация (Transnational Migrants Coordination, TMC): Транснационалната мигрантска координация се ражда от борбата на мигрантите срещу институционалния расизъм, която се води във Франция и Италия през пролетта на 2020 г. Мигрантите и колективите, участващи в ТМС, скоро осъзнаха важноста да се координират в транснационален мащаб, за да се противопоставят ефективно на расисткия и насилствен граничен режим и имиграционните политики в Европа и извън нея. Сега в ТМС участват мигранти и колективи от много страни (Италия, Франция, Испания, Германия, Белгия, Турция, Мароко, Гърция...), обединени от искането за европейско безусловно и неограничено разрешение за пребиваване.

За контакти: transmigrcoordination@gmail.com

Транснационални автономни жизнени борби (Essential Autonomous Struggles Transnational, E.A.S.T.): E.A.S.T. е мрежа, съставена предимно от жени, ЛГБТКИА+ хора, мигрантки, работнички и активистки, родена от борбата за социално възпроизводство, предизвикана от пандемичната криза на Covid-19. Както подсказва акронимът, E.A.S.T. има за свой основен фокус Източна и Централна Европа, но разглежда това специфично пространство като част от транснационално поле на борба. По време на пандемията ние започнахме основната стачка на 8 март, за да подчертаем факта, че медицинските сестри, чистачките, учителките, работничките в магазините за хранителни стоки, логистичните и сезонните работнички, платените и неплатените домашни и грижовни работнички, предимно жени и мигранти, поддържат обществото на повърхността, но трудът им е обезценен и недостатъчно заплатен. Мобилизирахме се и срещу оттеглянето на Турция от Истанбулската конвенция и срещу войната в Украйна. Мрежата цели да разпали нови борби и стачки срещу експлоатацията, мъжкото насилие и институционалния расизъм, като свърже съществуващите борби и изгради общо пространство на организация, което да преодолее местната и националната изолация и фрагментация на единичните социални и трудови инициативи.

За контакти: essentialstruggles@gmail.com

Contact: essentialstruggles@gmail.com

Permanent Assembly Against the War (PAAW):

PAAW is a political infrastructure composed of activists and workers that aim to grow a collective discussion in the direction of a transnational politics of peace and coordinated initiatives. After Putin's invasion of Ukraine, we started gathering monthly to confront the war by taking side with people trying to survive in Ukraine and Russia; with people suffering the effects of the war far beyond the affected regions; with people bearing the weight of economic sanctions; with refugees who are escaping from this or any other war seeking for a better life; with workers fighting against exploitation and against the attempt to use this war to implement harsher working conditions; with women and LGBTQ+ people claiming freedom against patriarchal attacks. We made last 1st of May a day of strike against the war, and for a transnational politics of peace. We also published a political Manifesto against the war as we think it brutally reminds us the urgency to practice a transnational politics for a better life against today's society that reproduces violence, exploitation, and environmental degradation.

Contact: tss-no-war-list-subscribe@lists.riseup.net

Постоянна асамблея срещу войната (Permanent Assembly Against the War, PAAW): PAAW е политическа инфраструктура, съставена от активисти и работници, които имат за цел да развият колективна дискусия в посока на транснационална политика на мира и координирани инициативи. След нахлуването на Путин в Украйна започнахме да се събираме ежесечно, за да се противопоставим на войната, като застанем на страната на хората, които се опитват да оцелеят в Украйна и Русия; на хората, които страдат от последиците на войната далеч извън засегнатите региони; на хората, които понасят тежестта на икономическите санкции; на бежанците, които бягат от тази или друга война в търсене на по-добър живот; на работниците, които се борят срещу експлоатацията и срещу опитите да се използва тази война за въвеждане на по-тежки условия на труд; на жените и ЛГБТКИА+ хората, които искат свобода от патриархалните атаки. Направихме последния 1 май ден на стачка срещу войната и за транснационална политика на мир. Публикувахме и политически манифест срещу войната, тъй като смятаме, че тя брутално ни напомня за спешната необходимост да практикуваме транснационална политика за по-добър живот срещу днешното общество, което възпроизвежда насилие, експлоатация и влошаване на околната среда.

За контакти: tss-no-war-list-subscribe@lists.riseup.net

BULGARIAN
FUND
FOR
WOMEN

БЪЛГАРСКИ
ФОНД
ЗА
ЖЕНИТЕ

**GUERRILLA
FOUNDATION**
ACT. AFFECT. CHANGE

The meeting and this publication are funded by the Bulgarian Fund for Women and the Guerrilla Foundation. The views and opinions expressed do not necessarily represent the views of the funding organisations.

Срещата и настоящата публикация са финансирани от Български фонд за жените и Guerrilla Foundation. Изразените мнение не отразяват непременно позициите на финансиращите организации.

Image credits/ фоторафии: Javier Miranda, Yaroslov Boshnakov and Georgi Kyurpanov on Unsplash.com
Brochure design by Flann Delaney

**GUERRILLA
FOUNDATION**
ACT. AFFECT. CHANGE

TSS
PLATFORM

BULGARIAN
FUND
FOR
WOMEN

БЪЛГАРСКИ
ФОНД
ЗА
ЖЕНИТЕ